

kunde overlades til Regjeringen at bedømme, hvilke Foranstaltninger der maatte være at træffe, saa meget mere som det i Sager af denne Natur, hvor en hurtig og kraftig Gjen- nemgriben kan være af Vigtighed, vilde være en Hindring for Iværksættelsen af de fornødne Forbud, om dertil i hvert enkelt Tilfælde skulde udkræves en Lov. Man har derfor troet at burde andrage paa, at der indrømmes Justits- ministeriet en Bemyndigelse til udenfor Kjø- benhavn at træffe de Foranstaltninger, som Forholdene paa de enkelte Steder maatte skønnes at gjøre tilraadelige, dog ifkun i Righed med Bestemmelserne i nærværende Lov.

XLIV.

Udkast

til

Colonial-Lov for de vestindiske
Besiddelser.

(Forelagt Landstinget den 17de November.)

I.

§ 1.

For de vestindiske Besiddelser oprettes paa den herefter bestemte Maade et Colonialraad, der har raadgivende Medvirkning ved Lovgiv- ningsmagtens Udøvelse.

§ 2.

Kongen tilkommer det, efter at have mod- taget Colonialraadets Betænkning, under ved- kommende Ministers grundlovmæssige Ansvar- lighed at give:

- a) Anordninger angaaende de for Danmark udgivne Loves Udvidelse til Besiddelserne.
- b) Local-Anordninger angaaende Communal- væsenet, Skolevæsenet, Fattigforsørgelsen, Veivæsenet, Hegn og Fred samt Borger- væbningen derunder indbefattede; Arbeids-

Mærings- og Lyndeforholdene samt Løs- gengeri, Sundheds- og Brandpolitiet samt det executive Politi i det Hele.

De under Litra a omhandlede Anordnin- ger kunne vel indeholde Afvigelser fra de for Mo- derlandet gjældende Love i saadanne Henseender, som ere grundede i Besiddelsernes eiendomme- lige Forhold, men ikke i Henseende til Lovenes Grundsætninger. Forsaavidt disse Anordnin- ger indeholde Afvigelser, blive de og Colonial- raadets derover afgivne Betænkning at frem- lægge paa den nærmest paafølgende Rigsdag. Skeer da ingen Indsigelse, eller føre de frem- satte Indsigelser ikke til nogen Forandring ved Lov, staaer vedkommende Anordning ved Magt.

Colonialraadet er, ogsaa uden Opfordring af Regjeringen, berettiget til at yttre sig over Anvendeligheden i Colonierne af alle for Dan- mark udgivne Anordninger, og blive dets Be- tænkninger herom at fremlægge paa Rigsda- gen paa samme Maade som forommeldt.

§ 3.

Forøvrigt skal den lovgivende Magt, for- saavidt den ikke ifølge den foregaaende Para- graph bringes i Udøvelse paa den deri bestemte Maade, beroe hos Kongen og Rigsdagen i Forening, dog at Colonialraadet overeensstem- mende med § 1 afgiver Betænkning over de forekommende Sager inden disses endelige Af- gjørelse paa Rigsdagen.

Det her Bestemte gjælder ligeledes om den Deel af Finantsloven, der angaaer de vestin- disse Besiddelser, saaledes at ingen endelig Be- slutning herom tages, forinden Colonialraadets Betænkning foreligger.

§ 4.

I særdeles paaatragende Tilfælde kan Gou- verneuren udstede foreløbige Forordninger angaa- ende saadanne Gjenstande, som egne sig til Behandling efter §§ 2 og 3. Den lovmæssige Behandling finder Sted i den nærmest paa- følgende Samling af Colonialraadet, og, for- saavidt Sagen tillige egner sig til Behandling af Rigsdagen, i dennes første eller, hvis Sa- gen ikke saa tidligt er blevet færdig ved Colo- nialraadet, i dens anden Samling efter Besa- lingens Udstedelse.